

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/92/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317010062
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6317010062.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.septembra 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného D. L., stíhaného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm.d/ Tr.zák. a iné , konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Brezno, sp.zn. 1T/27/2017 zo dňa 19.06.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/27/2017 z 19.06.2017 vo výroku o uloženom treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného D. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. R., t.č. vo
väzbe v ÚVV a ÚVTOS Banská
Bystrica

podľa § 183 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 5, 8 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon tohto trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1T/27/2017 zo dňa 19.06.2017 bol obž. D. L. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák. a zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm.d/ Tr.zák. a to za skutky, ktorých sa mal dopustiť tak, že

1. v priebehu septembra 2016 po tom, ako sa dozvedel, že si jeho družka G. G. našla nového priateľa, jej opakovane prostredníctvom SMS správ, telefonických hovorov a sociálnej siete facebook hrozil, že ak ho opustí, tak ju zabije, dňa 22. novembra 2016 jej zaslal SM správu s textom „mne sa uz v zivote neprihovo lebo si ta odsebim aj jeho“,

2. dňa 26. novembra 2016 približne o 13.30 hod. v W. R., Q. XX/XX, po tom, keď chcela G. G. so spoločnou dcérou N. L., nar. XX. K. XXXX odísť z rodinného domu autobusom na R., jej pod vplyvom alkoholu dôrazne povedal, že nikam nejdú, čo zopakoval s tým, že majú ťahať do izby, pričom sa

pohyboval v blízkosti vchodových dverí z vonkajšej strany, stál v nich, aj si pri nich pokľakol a zotrval v tomto priestore okolo 30 minút, v dôsledku čoho sa G. G. aj s dcérou bála opustiť rodinný dom až do príchodu policajnej hliadky.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 183 ods. 2 Tr.zák., § 37 písm. h/, m/ Tr.zák., § 38 ods. 2, 5, 8 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 a pol roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm.b/ Tr.zák. ho okresný súd na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadol obžalovaný cestou svojho ustanoveného obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že v žiadnom prípade nesúhlasí s vyhláseným rozsudkom. V prvom rade má za to, že nebol produkovaný žiadny priamy dôkaz, ktorý by preukazoval jeho vinu. Pokiaľ sa týka prvého skutku ohľadne výhražnej SMS-správy, poukázal na výpoveď svedka E. H. na hlavnom pojednávaní, ktorý priznal, že z telefónu obžalovaného zo žartu písal SMS, ktorou sa mal údajne vyhrážať obžalovaný poškodenej. Vôbec nepoznal obsah SMS správ, ktoré súd vyhodnotil ako priame usvedčujúce dôkazy a to až do začatia súdneho konania.

Pokiaľ ide o druhý skutok, uviedol, že neobstojí argumentácia súdu o akejsi nadmernej autorite obžalovaného voči družke a dcére s tým, aby zotrvali v inkriminovaný deň v dome a aby im tak bránil opustiť spoločnú domácnosť. Jediným usvedčujúcim dôkazom rozporupnej hodnoty údajne preukazujúcim spáchanie predmetného skutku je výpoveď svedka C. V., pričom v spojitosti so svedeckou výpoveďou tohto svedka, že jeho družka sa s ním intímne stretávala výlučne z materiálnych dôvodov, s týmto človekom sa on nikdy nestretol a už vôbec s ním nemal žiadne spory. Všetky skutočnosti, ktoré vo svojich výpovediach tento svedok uvádzal, počul len sprostredkovane a boli úmyselne prispôbené zo strany jeho družky. Jeho výpoveď podľa názoru obžalovaného dokazujú tiež výpovede policajtov zasahujúcich v inkriminovaný deň na mieste incidentu, ktorí zhodne tvrdili, že družka bola pod vplyvom alkoholu, nemala vôbec v úmysle podávať trestné sťaženie a oni jej mali slúžiť len ako bezplatná taxislužba.

Odňatie slobody mu reálne zamedzuje vo vedení riadneho života, ako aj v zabezpečovaní potrieb jeho rodiny, maloletej dcéry N. veľmi chýba a nemôže sa zúčastniť na jej výchove a výkone rodičovských práv, pričom pred umiestnením do väzby pracoval a v prípade prepustenia z väzby hodlá pracovať ďalej. O kladnom vzťahu dcéry N. k nemu svedčia aj listy a korešpondencia, ktorú mu maloletá adresuje do väzby.

Podľa obžalovaného podnet na začatie trestného stíhania bol aktom osobnej pomsty jeho družky po partnerskej hádke, aj zo znaleckého posudku z odboru psychológie vyplýva, že nestabilita svedkyne - poškodenej je zrejmalá. Poškodená bola výrazne pod vplyvom alkoholu a čo je ešte výraznejšie, zhoršovalo to jej schopnosť uvedomiť si dôsledky jej konania. Navyše orgány činné v trestnom konaní mu počas celého trestného stíhania vytykali jeho kriminálnu minulosť napriek tomu, že u nás platí prezumpcia neviny. On si je veľmi dobre vedomý následkov prípadného priznania a spáchania skutkov kladených mu v obžalobe, avšak v prípade všetkých svojich predchádzajúcich odsúdení sa totiž k predchádzajúcim skutkom vždy priznal, ale len z toho dôvodu, že ich skutočne aj spravil. K tomuto sa nemohol priznať, keďže sa cíti byť nevinný.

Z uvedeného teda žiada, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a trestné stíhanie voči nemu zastavil.

Ešte pred vykonaním verejného zasadnutia, kde išiel krajský súd rozhodovať o odvolaní obžalovaného, predložil svoje vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného aj okresný prokurátor, ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a navrhuje ho zamietnuť.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovaného, bol eskortou predvedený obžalovaný, dostavil sa jeho obhajca a aj prokurátor, pričom všetci mali upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne a včas doručené.

Obhajca obžalovaného v záverečnom návrhu uviedol, že nesúhlasí s krajským prokurátorom, kedy tento navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, v zmysle písomného odvolania je toho názoru, že prvostupňový rozsudok nie je správny a zákonný a preto navrhol, aby bolo doplnené dokazovanie a aby bol obžalovaný v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený.

Sám obžalovaný vo svojom konečnom návrhu uviedol, že sa stotožňuje s vyhlásením jeho obhajcu.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, skúmal aj správnosť postupu, ktorý mu predchádzal a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, avšak len čiastočne.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obž. D. L. o tom, že v prvom skutku nepísal on SMS a v druhom skutku nebránil nikomu opustiť domácnosť a jeho z tohto odôvodnenia aj zrejmé, prečo tejto jeho obrane súd neuveril.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosť skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na viacerých hlavných pojednávaniach a aj podľa názoru odvolacieho súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obž. D. L. v kritickom období a za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustil pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák. v bode 1) a zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm.d/ Tr.zák. v bode 2) rozsudku.

Správne preto postupoval okresný súd, keď za takého stavu obžalovaného uznal vinným z týchto trestných činov.

Tak, ako je to vyššie uvedené, okresný súd v odôvodnení odvolania podrobne a presvedčivo poukázal na dôvody, pre ktoré vo veci takto uznal vinu, a keďže odvolací súd si v celom rozsahu úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na ne odkázal, tak už sa bližšie týmito dôvodmi nebude zaoberať aj vzhľadom k tomu, že nie je povinnosťou v zmysle doterajšej judikatúry Ústavného súdu a aj rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva, že sa musí súd zaoberať každým bodom odvolania zvlášť, ak je zrejmé, že obranu obžalovaného prezentovanú v odvolaní, už tento použil aj priebehu hlavných pojednávaní a okresný súd pri svojom rozhodovaní o tejto obrane vedel.

Pokiaľ ide o uloženie trestu obž. D. L., v tomto prípade však musí krajský súd konštatovať, že skutočne sa javí byť tak, ako to uvádzal vo svojom odvolaní obžalovaný, že uložený trest obžalovanému je neprimerane prísny. Je nepochybné, že okresný súd ukladal trest obžalovanému na samej dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby zvýšenej v zmysle ust. § 38 ods. 5 Tr.zák., teda na úrovni 5 a pol roka trestu odňatia slobody, keďže dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby pri ust. § 183 ods. 2 Tr. zák. je tri roky a pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, teda na 5 a pol roka. Správne túto skutočnosť konštatoval okresný súd na str. 16 v 3. ods. svojho rozsudku.

Krajský súd však zistil, že takýto trest, aj napriek bohatej kriminálnej minulosti obžalovaného by bol vzhľadom práve na okolnosti prípadu, nie pomery páchatela, neprimerane prísny pre obžalovaného, tak ako to uvádza ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., keďže fakticky obžalovaný svojím konaním nespôsobil závažnejšiu traumu v živote poškodenej, aj z jej správania, po tom, čo bol obžalovaný vzatý do väzby

a z jej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplýva, že zrejme jeho protiprávne konanie, ktoré správne kvalifikoval okresný súd v rozsudku, nebolo až také závažné, čím je teda zrejme, že ten trest, aj keď zákonný vo výmere 5 a pol roka nepodmienečne pre obžalovaného by bol neprimerane prísny a postačuje na jeho nápravu a prevýchovu aj miernejší trest odňatia slobody, a to vo výmere 3 rokov nepodmienečne, kde takto postupoval odvolací súd v súlade s ust. § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. Krajský súd má za to, že aj takýto trest odňatia slobody bude postačujúci na nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Keďže obžalovaný už bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, a to v kratšej dobe ako v posledných 10. rokoch, zaradil ho súd v zhode s tým, ako to urobil aj prvostupňový súd, do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.